

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U BIJELOM POLJU, sudija Bojana Radović, uz učešće samostalnog referenta - zapisničara Koviljke Lješnjak, postupajući po optužnom predlogu O.d.t. u B.P., Kt.br. od 04.04.2023.godine, podnijetom protiv okrivljenog D.S. iz B.P., zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz člana 220 stav 1 Krivičnog zakonika C.G. i krivičnog djela nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz člana 220 stav 3 u vezi stava 1 Krivičnog zakonika C.G., nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa, u prisustvu državnog tužioca O.d.t. u B.P. M.D., okrivljenog D.S., branioca okrivljenog advokata N.M. i oštećene L.K., dana 26.05.2023.godine, donio je i objavio,

P R E S U D U

Okrivljeni S.D., JMB , od oca V. i majke M., rođene F., rođen godine u mjestu R., o. B.P., sa prebivalištem u B.P., ulica , penzioner, u vanbračnoj zajednici, otac jednog maloljetnog djeteta, pismen, sa završenom osnovnom školom, lošeg imovnog stanja, osuđivan,

K R I V J E

Zato što je:

Dana 15.03.2023. godine, oko 10:00 h, u B.P., u kući u kojoj živi sa svojom porodicom, primjenom grubog nasilja narušio duševni integritet člana svoje porodice – oštećenog maloljetnog sina S.A. i tjelesni integritet člana svoje porodice- nevjenčane supruge K.L., na način što je oštećenog maloljetnog S.A., udario otvorenom šakom u predjelu desne strane lica i uva i uputio mu riječi "Marš odatle, ne mogu da te gledam", a zatim je zamahnuo rukom da udari oštećenu K.L. u predjelu glave, pri čemu ju je udario u predjelu lijeve ruke, kojom se oštećena zaštitila, nakon čega je oko 17,00 h istog dana, u pripitom stanju u istom mjestu, udario oštećenu zatvorenom rukom u predjelu jagodične kosti ispod lijevog oka, a zatim nogom u predjelu lijeve strane rebra, kojom prilikom je oštećena K.L. zadobila laku tjelesnu povredu u vidu krvnog podliva u lijevom

jagodičnom predjelu i nagnječenja u predjelu lijeve polovine grudnog koša, pri čemu je bio svjestan svog djela i njegove zabranjenosti i htio je njegovo izvršenje.

-čime je u odnosu na oštećenu K.L. izvršio krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz člana 220 stav 1 Krivičnog zakonika C.G., a u odnosu na oštećenog maloljetnog S.A. izvršio krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz člana 220 stav 3 u vezi stava 1 Krivičnog zakonika C.G.,

- pa mu sud, primjenom navedenih zakonskih propisa te čl. 2, 4, 5, 13, 15, 32, 36, 42, 43 i 51 Krivičnog zakonika C.G., te čl. 226, 229 i 374 Zakonika o krivičnom postupku C.G., u t v r đ u j e:

-za krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl. 220 st. 3 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika C.G., izvršeno na štetu maloljetnog S.A., kaznu zatvora od jedne godine,

- za krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl. 220 st. 1 Krivičnog zakonika C.G., izvršeno na štetu K.L., kaznu zatvora od četiri mjeseca,

-pa ga, na osnovu čl. 48 Krivičnog zakonika C.G.,

O S U Đ U J E

Na jedinstvenu kaznu zatvora od jedne godine i dva mjeseca, u koju kaznu će mu se uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 15.03.2023. godine pa nadalje.

Okrivljeni se obavezuje da ovom sudu plati na ime paušala iznos od 30,00€, kao i na ime ostalih troškova krivičnog postupka iznos od 231,50 €, koje iznose će uplatiti na račun Budžeta CG broj: , u roku od 15 dana, po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, s tim što je dokaz o uplati, dužan dostaviti krivičnoj pisarnici ovog suda.

Okrivljeni se obavezuje i da plati troškove krivičnog postupka nastale angažovanjem branioca po službenoj dužnosti, o kojima će biti odlučeno posebnim rješenjem.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnim predlogom O.d.t. u B.P. Kt. br. od 04.04.2023.godine, okrivljeni D.S. je optužen da je izvršio krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz člana 220 stav 1 Krivičnog zakonika C.G. i krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz člana 220 stav 3 u vezi stava 1 Krivičnog zakonika C.G. Činjenični opis optužbe preciziran je na način kako je navedeno u izreci presude.

Glavni pretres je održan i zaključen u prisustvu osnovnog državnog tužioca D.M., okrivljenog D.S., branioca okrivljenog advokata M.N. i oštećene L.K.

Državni tužilac je u završnoj riječi izjavio da ostaje u cjelosti pri optužnom predlogu protiv okrivljenog S.D., jer je svim izvedenim dokazima na glavnom pretresu, prvenstveno medicinskom dokumentacijom na ime oštećene K.L., njenog iskaza, te sprovedenih vještačenja vještaka sudske medicine i psihijatrijske struke, utvrđeno da je okrivljeni izvršio krivična djela stavljena mu na teret. Naime, krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici postoji kada učinilac primjenom grubog nasilja naruši tjelesni ili duševni integritet člana svoje porodice ili porodične zajednice. Dakle, zaštitni objekt ovog krivičnog djela je svaki član porodice okrivljenog, čiji je status definisan odredbama člana 142 st.3. Krivičnog zakonika CG, a ne porodica kao cjelina, jer nasilje se ne vrši, niti se može vršiti nad porodicom, već članovima porodice. U konkretnom slučaju, to su supruga okrivljenog K.L. i njegov maloljetni sin S.A. Znači, pasivni subjekt krivičnog djela je član porodice, a posljedica je narušavanje tjelesnog ili duševnog integriteta člana porodice. Time što je okrivljeni svojim radnjama narušio tjelesni integritet oštećene supruge i duševni integritet maloljetnog sina ne čini jedno krivično djelo nasilje u porodici, već onoliko krivičnih djela koliko ima zaštitnih objekata, a to su dva člana porodice. S tim u vezi, u konkretnom slučaju radi se o realnom sticaju ili preciznije, kako ga teorija prepoznaje, o homogenom sticaju, gdje se radi o istim krivičnim djelima, koje je okrivljeni izvršio odvojenim radnjama prema dva različita pasivna subjekta, radnjama koje su opisane u činjeničnom opisu optužnog predloga. Predložio je sudu da okrivljenog S.D. oglosi krivim i utvrdi mu kaznu zatvora za krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz čl. 220 st.1 Krivičnog zakonika, izvršenog na štetu oštećene K.L. u trajanju od 6 mjeseci, a za krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz čl. 220 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika kaznu zatvora u trajanju od godinu dana, te da mu izrekne jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od godinu dana i pet mjeseci, u koju kaznu će mu se uračunati i vrijeme provedeno u pritvoru.

U završnoj riječi zakonska zastupnica mladb. S.A. i oštećena K.L. je izjavila da se, ni u svoje ime, ni u ime sina A., ne pridružuje krivičnom gonjenju i ne postavlja imovinsko-pravni zahtjev.

Okrivljeni D.S. je u svojoj odbrani u istražnom postupku naveo da priznaje izvršenje krivičnog djela, koje mu je stavljeno na teret. Istakao je da je penzioner od 2008. godine, da živi u vanbračnoj zajednici sa K.L. i da su u toku trajanja vanbračne zajednice dobili sina A., starog 14 godina, koji je dijete sa posebnim potrebama, dijagnostifikovan mu je D.s. od samog rođenja. A. je učenik VIII razreda O.š. "M.M.", nastavu pohađa uz prisustvo asistenta. Njih troje žive kao podstanari. Dana 15.03.2023. godine, negdje oko 10,00 časova prije podne svo troje su se nalazili u kući. Sa A. je vježbao tablicu množenja, kojom prilikom ga je više puta pitao koliko je 2 x 2 i on nije htio da mu odgovori, zatim ga je udario otvorenom lijevom šakom u predjelu lica. Kada je to vidjela supruga L., povikala je "nemoj da ga biješ, ja ću sa njim da vježbam". L. to samo tako kaže, ali sa A. isključivo on vježba. Kada mu je L. uputila riječi, udario je otvorenom šakom u predjelu njene ruke i nakon toga otišao je u grad. U grad se zadržao negdje do 17,00 časova i cijelo vrijeme bio je sa rođakom da ugovore neki posao i tom prilikom je dosta popio. Kada je došao kući L. je bila sama, A. je bio u školi. Ne sjeća se kako je došlo do svađe, jer je bio dosta popio i u tom trenutku su se nešto pogurali u hodniku, jer je L. pominjala da će da ide da ga prijavi, a on joj nije dozvolio. Ne sjeća se kako joj je nanio povredu prilikom guranja u hodniku. L. je odmah izašla, a on je mislio da je otišla da ga prijavi u MUP i zbog toga se uputio ka školi da dovede A., što inače rade svaki dan. Kada je stigao ispred škole, tamo je zatekao L. i tom prilikom vidio je L. podliv ispod desnog oka. Kada ga je vidjela ona se prepala, on joj je rekao " ne boj se jadna", zatim je otišao kući, računajući da će i L. i A. doći kući. L. nije bilo duže vremena, a u jednom momentu je došla policija na vrata i povel ga u stanicu policije. Ne sjeća se detalja, ali vjeruje da je bilo onako kako kaže L. Izjavio je da se iskreno kaje zbog ovoga što je uradio i da bi se rado pomirio sa L.

Na glavnom pretresu je izjavio da priznaje djelo, koje mu je stavljeno na teret JE LI PONOVIIO i dodao da je dok je sa sinom vježbao tablicu množenja, na neki od njihovih mobilnih telefona, stigla je poruka i sin je htio da vidi i da uzme telefon, rekao mu je "neka telefona, treba da vježbamo" i tada ga je, isključivo zbog toga što

je htio da mu usmjeri pažnju na ono što radi, lijevom šakom zakačio preko njegovog uva i lica sa njegove desne strane. Nije to bio udarac, ni šamaranje, već mu je samo na taj način htio skrenuti pažnju na ono što radi i okrenuti ga ka onome što radi. Tada je bila prisutna i supruga L., sjedjela je na dvosjed i rekla je „nemoj da ga udaraš, ja ću sa njim dalje da radim“. L. je prišla do njega, stavila je ruku u visini glave, kao da je očekivala da će da je udari i on je tada udario desnom rukom po toj njenoj podignutoj lijevoj ruci-šaci sa gornje strane. Naglasio je da njegova supruga ide da radi i uvijek u njenom odsustvu on brine o sinu. Nikada nije imao nikakvih nesuglasica sa svojim sinom, uvijek se igrao sa njim i nikada nisu bili u situaciji da sin ne želi njegovu blizinu.

Okrivljeni je u završoj riječi izjavio da mu je žao i da se kaje što se ovo desilo, te da nije trebalo da se desi. Smatra da i on ima pravo da vaspitava svoje dijete, a da je ovako reagovao zbog toga što oštećena L. "plane" u nekim situacijama, što ga iritira.

Prihvatio je završnu riječ svog branioca, advokata M.N., koji je izjavio da se radnja krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici sastoji se u grubom nasilju, koje podrazumijeva primjenu sile ili prijetnju. U konkretnom slučaju u odnosu na maloljetnog S.A. nije primijenjeno grubo nasilje, niti bilo kakva prijetnja, obzirom da se šamar slabijeg intenziteta, koji je primijenjen samo radi vraćanja koncentracije djeteta na izradu zadataka, obzirom da je okrivljeni sa njim vježbao zadatke, ne može podvesti pod radnju krivičnog djela stavljenog mu na teret. Stoga u radnjama okrivljenog, u odnosu na A. nema elemenata krivičnog djela, već bi se eventualno moglo raditi o prekršaju iz čl.36 Zakona o prekršajima, pa sa tih razloga traži od suda da okrivljenog oslobodi za krivično djelo stavljeno mu na teret iz čl. 220.st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika. Što se tiče radnji, koje su preduzete prema oštećenoj K.L., a kod činjenice da se ista nije pridružila krivičnom gonjenju, bez obzira na raniju osuđivanost okrivljenog za isto krivično djelo, smatra da ipak postoje uslovi za izricanje uslovne osude, a vrijeme koje je proveo u pritvoru eventualno se može uračunati u kaznu za slučaj da dođe za opozivanja uslovne osude.

Radi utvrđivanja odlučnih činjenica i donošenja pravilne i zakonite odluke na glavnom pretresu sud je izveo sledeće dokaze: pročitao iskaz svjedoka-oštećene K.L. sa zapisnika O.d.t. u B.P., KT.br. od 23.03.2023 godine, pročitao zapisnik o izvršenoj kontroli prisustva alkohola u organizmu od 15.03.2023 godine, koji se odnosi na S.D., izvršio uvid u izvještaj jedinice za HMP B.P. br. od 15.03.2023. godine, na ime K.L. i u dva izvještaja ljekara specijaliste JZU O.b. B.P. br. i od 15.03.2023. godine, na ime K.L., pročitao nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine Dr I.Č. od 17.03.2023 godine, nalaz i mišljenje specijaliste psihijatrije dr M.V. od 24.03.2023. godine, saslušao vještaka dr M.V. i izvršio uvid u Uvjerenje M.p. C.G. broj od 24.04.2023. godine.

Imajući u vidu odbranu okrivljenog, uz ocjenu izvedenih dokaza, kako pojedinačno tako i u međusobnoj povezanosti, a shodno čl.370 Zakonika o krivičnom postupku CG, sud je zaključio da je okrivljeni izvršio krivična djela, koja su mu stavljena na teret, te da je za ista kriv.

Okrivljeni je iznoseći odbranu pred državnim tužiocem, priznao krivična djela, za koja je optužen. Okrivljeni je priznao da je udario A. otvorenom lijevom šakom u predjelu lica i da je šakom udario oštećenu K.L. u predjelu njene ruke, te da je kasnije dosta popio i da su se on i oštećena pogurali u hodniku, nije se sjećao kako je L. nanio povredu prilikom tog guranja u hodniku, vidio je L. podliv ispod desnog oka, a kako se nije sjećao detalja, izjavio je da vjeruje da je bilo onako kako kaže L.

Način, na koji je došlo do izvršenja djela, utvrđen je iskazom svjedoka oštećene L. K., koji je potvrđen nalazom i mišljenjem vještaka dr I.Č.

Naime, svjedok- oštećena L.K. je u svom iskazu u istražnom postupku u navela da sa D.S. živi u vanbračnoj zajednici 16 godina, te da imaju sina A., koji ima 15 godin, a koji je dijete sa posebnim potrebama, jer ima D.s. A. pohađa VIII razred OŠ „M.M.“ uz prisustvo asistenta. Dana 15. 03. 2023. Godine D. i A. su oko 10,00h prije podne vježbali pisanje. U jednom trenutku, kada A. od straha nije umio da napise slovo „lj“, D. je zagalamio i A. udario svojom lijevom rukom u predjelu desne strane lica i uva, obrativši mu se riječima „Mrš odatle, ne mogu da te gledam“. Nakon toga je ona D. rekla da će ona vježbati sa A., na šta joj je rekao „Nećeš ti da vježbaš, kada sam ja počeo sa njim da vježbam“ i zaletio se put nje i zamahnuo da je udari u predjelu glave, a ona je postavila lijevu ruku i nije uspio da je udai po licu. Odmah nakon toga, D. je zvao rođak i on je otišao iz kuće i bio odsutan sve do 17h. Kada se vratio, primijetila je da je D. bio u vidno alkoholisanom stanju. Odmah je počeo da viče i da pita ima li šta da se jede, a nakon što mu je rekla da će da ide u školu za A., pokušao je da je spriječi u tome i u hodniku je udario zatvorenom šakom desne ruke u predjelu jagodične kosti ispod lijevog oka i nogom u predjelu lijevih rebara. Molila ga je da je pusti da ide po A. i na kraju je uspjela da ode, a onda je, dok je putem mobilnog telefona razgovarala sa svojim sestrićem I.V. i bila ispred škole, iza njenih leđa prišao D. i obratio joj se „Tu si, namještaš mi nešto, očeš da me prijaviš kao prvi put“.Uplašila se i rekla mu da mu ne namješta ništa, nakon čega se D. udaljio, a ona je pozvala policiju. Od prvog dana vanbračne zajednice sa D. je imala problema i D. je cijelo vrijeme ispoljavao nasilje prema njoj i A. i više puta su oboje dobijali batine, ali ga je samo 2020. Godine prijavila, kada je D. i osuđen, ali je i nakon toga nastavio da ispoljava nasilje prema njoj i A.

Na glavnom pretresu oštećena nije svjedočila, pa je pročitao njen iskaz dat u istražnom postupku, s obzirom da je prilikom tog saslušanja, oštećena bila upozorena da se njen iskaz može kasnije pročitati i koristiti kao dokaz.

Iskaz oštećene, sud je u cjelosti prihvatio kao istinit, jer je isti bio jasan, logičan i uvjerljiv, po ocjeni suda dat bez namjere za otežavanjem ili pak olakšavanjem krivično - pravnog položaja okrivljenog.

Vjerodostojnost ovog iskaza u bitnom potvrđuje nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine dr I.Č., koja je navela da je dana 15. marta 2023. godine od strane ljekara H.p. i O. b. B.P. pregledana K.L., kojom prilikom je kod nje ustanovljen krvni podliv u lijevom jagodičnom predjelu i nagnječenje u predjelu lijeve polovine grudnog koša.Navedene povrede posljedica su dejstva tupine mehaničke sile i iste su mogle nastati usled dvokratnog direktnog dejstva aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa- dva udarca, i to krvni podliv moguće pesnicom, ili za to nekim drugim pogodnim oruđem, a nagnječenje moguće nogom, ili za to nekim drugim pogodnim oruđem. U vrijeme nanošenja, pojedinačno i zbirno, zadobijene povrede se kvalifikuju kao laka tjelesna povreda.

Nalaz vještaka dr I.Č. sud je prihvatio u potpunosti, cijeneći da je isti dat objektivno, nije bilo okolnosti koje ga dovode u sumnju, a ni stranke nijesu imale primjedbi na ovaj dokaz.

Na isti način je ocijenjen i nalaz i mišljenje vještaka psihijatra dr M.V., koja je navela da nasilje u porodici označava svako djelo fizičkog, seksualnog, psihičkog i ekonomskog nasilja, do kojeg dolazi u okviru porodice ili domaćinstva. Predstavlja akt izvršen sa namerom (realnom ili opaženom), da se nanese bol ili povreda drugom članu porodice. Fizičko nasilje predstavljaju namjerno učinjena djela fizičkog nasilja nad drugim licem. Psihičko nasilje predstavlja upotrebu psihičkog pritiska, odnosno svake radnje, koja može da izazove

psihičku patnju, izazivanje osjećaja straha, lične ugroženosti ili ugroženog dostojanstva. Najčešće prikriveno, nevidljivo, i uglavnom se radi o dugotrajnom procesu. Osobe sa D.sindromom, pored organskih oštećenja karakteriše i usporen psihički razvoj, sa dominantno kompromitovanim intelektualnim kapacitetima. Uz podržavajući porodični i duševni ambijent, ove osobe nauče da hodaju, govore, da se obuku, brinu o ličnoj higijeni. Ponašanje i socijalne vještine djece sa D. sindromom uče se od rođenja, pa su ključni roditeljska odgovornost, posvećenost, pažnja, toplina, nježnost i sigurnost, kao i odnos među članovima porodice. Bitno je da osobe sa D. sindromom imaju autoritativni stil vaspitanja, ali uz neizmerno pružanje topline i nadzora kroz jasno postavljanje granica, kao i pozitivno usmjeravanje bez prisilnih oblika disciplinovanja i tjelesnog kažnjavanja. Svaki vid agresije i nasilnog ponašanja kod ovakvih osoba, koje su hipersenzitivne, utiče na njegovo stvaranje slike o samom sebi i okolini koja ga okružuje, stvara osjećaj nesigurnosti, povrijeđenosti i povećava sklonost da i svakodnevene obične događaje doživljavaju kao stresne, teško se adaptiraju na nove okolnosti i osobe. Predmetni događaj za maloljetnog A. predstavlja stresni događaj jakog intenziteta iz razloga, jer je povrijeđen od strane oca, koji je u njegovoj percepciji osoba koja treba da mu pruži osjećaj sigurnosti, zaštite, ljubav i pažnju, a dodatno kompromitujuće je i nasilan odnos oca prema majci u njegovom prisustvu, jer majka je najznačajnija figura u A. životu. Burna emotivna reakcija na ugrožavanje majke je bila evidentna i prilikom pregleda. Svaki ponovljeni vid nasilja prema A. i njegovoj majci u njegovom prisustvu, kako fizičkog, tako i verbalnog (povišeni ton, vređanje, pretnje...) kod dječaka izaziva sve veću traumatizaciju i dovodi do intenzivnijih reakcija, povlačenja, regresivnog ponašanja (ranije naučene i savladane veštine vraćaju se na niži razvojni nivo), nesaradnje i otpora prema nasilniku. A.S. je dječak sa D. sindromom i imajući u vidu sve karakteristike tipične za sindrom, dinamiku odnosa u ovoj porodici, sumnje na ranije postojanje nasilnog ponašanja D. prema A. i L., kao i način odigravanja predmetnog događaja, mišljenja je da je kod oštećenog A.S. došlo do narušavanja duševnog integriteta usled postupanja osumnjičenog prema njemu, a što je posledica pretrpljenog nasilja. Uticaj na psihičko stanje oštećenog dječaka se ogleda u postojanju straha, razvijenog ponašanja izbjegavanja svega što asocira na pretrpljeno nasilje i oca (odbija da ide u porodičnu kuću, povlači se kada se govori o ocu, izbjegava kontakt ...) nesigurnost (ne odvađa se od majke, stalno traži fizički kontakt sa njom), povlačenja, odbijanje da izvršava ranije naučene radnje.

Na glavnom pretresu je vještak dr M.V. ostala pri svom nalazu i mišljenju i objasnila da primjena šamara, u konkretnoj situaciji, iz pozicije maloljetnog A., predstavlja grubo nasilje.

Dakle, na osnovu odbrane okrivljenog i pomenutim analiziranim dokazima, sud je utvrdio da je okrivljeni dana 15.03.2023. godine, oko 10:00 h, u B.P., u kući u kojoj živi sa svojom porodicom, primjenom grubog nasilja narušio duševni integritet člana svoje porodice – oštećenog maloljetnog sina S.A. i tjelesni integritet člana svoje porodice- nevjenčane supruge K.L., na način što je oštećenog maloljetnog S.A. udario otvorenom šakom u predjelu desne strane lica i uva i uputio mu riječi "Marš odatle, ne mogu da te gledam", a zatim je zamahnuo rukom da udari oštećenu K.L. u predjelu glave, pri čemu ju je udario u predjelu lijeve ruke, kojom se oštećena zaštitila, nakon čega je oko 17,00 h istog dana, u pripitom stanju u istom mjestu, udario oštećenu zatvorenom rukom u predjelu jagodične kosti ispod lijevog oka, a zatim nogom u predjelu lijeve strane rebra, kojom prilikom je oštećena K.L. zadobila laku tjelesnu povredu u vidu krvnog podliva u lijevom jagodičnom predjelu i nagnječenja u predjelu lijeve polovine grudnog koša.

Postupajući na ovaj način okrivljeni je ostvario sve elemente krivičnog djela nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl. 220 st.1 i čl. 220 st.3 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika.

Krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 Krivičnog zakonika, postoji u slučajevima narušavanja tjelesnog ili duševnog integriteta kao posledice nečijeg grubog nasilja u porodici ili u porodičnoj zajednici. Za ovo krivično djelo je potrebna radnja grubog nasilja, kojom se narušava tjelesni ili duševni integritet člana svoje porodice ili porodične zajednice. Za ovo krivično djelo propisana je novčana

kazna ili kazna zatvora do dvije godine. Ukoliko je ovo djelo učinjeno prema maloljetnom licu, onda se radi o kvalifikovanom obliku ovog djela iz st. 3 istog člana i propisana je kazna zatvora od jedne do pet godina.

Kako je prilikom kritičnog događaja, okrivljeni udario otvorenom šakom u predjelu desne strane lica i uva oštećenog maloljetnog S.A. i uputio mu riječi "marš odatle, ne mogu da te gledam", a zatim zamahnuo rukom da udari oštećenu K.L. u predjelu glave, pri čemu ju je udario u predjelu lijeve ruke, kojom se oštećena zaštitila, te da je istu udario zatvorenom rukom u predjelu jagodične kosti ispod lijevog oka, a zatim nogom u predjelu lijeve strane rebara, to je, po ocjeni suda u konkretnom slučaju nasilje imalo karakteristike grubog nasilja. Radnje okrivljenog u odnosu na maloljetnog A. predstavljaju gubo nasilje, kako je to utvrđeno na osnovu nalaza i mišljenja vještaka dr M.V. i imalo je za posledicu narušavanje psihičkog integriteta maloletnog A., što je okrivljenom u odnosu na A. i stavljeno na teret. Što se tiče oštećene K.L., okrivljenom je stavljeno na teret da je primjenom grubog nasilja ugrozio njen tjelesni integritet. Kako je već rečeno, udarci pesnicama i nogom, predstavljaju nesumnjivo gubo nasilje, a da je došlo do narušavanja tjelesnog integriteta, tj. zadobijanja poveda, utvrđeno je nalazom vještaka dr M.V.

Shodno navedenom, postupajući na opisani način, u radnjama okrivljenog ostvareni su svi elementi krivičnog djela nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 Krivičnog zakonika i krivičnog djela nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika.

Okrivljeni je bio svjestan da vrši grubo nasilje prema svojoj nevjenčanoj supruzi i sinu, odnosno članovima svoje porodice i da će preduzetim radnjama narušiti tjelesni integritet oštećene K.L. i psihički integritet oštećenog maloljetnog S.A., što je i htio, pa je krivična djela izvršio sa direktnim umišljajem i za ista je kriv.

Činjenica (utvrđena uvidom u izvještaj o kontroli prisustva alkohola od 15. 03.2023.godine), da je okrivljeni kritičnog dana imao 1,28 promila alkohola u organizmu, bila je bez uticaja na drugačije odlučivanje u pogledu vinosti, jer se uračunljivost cijeni prema vremenu prije dovođenja sebe u stanje alkoholisanosti.

Nisu prihvaćeni navodi iz odbrane okrivljenog sa glavnog pretresa da nije ni ošamario, ni udario maloljetnog A., jer je time očigledno želio da izbjegne ili smanji svoju odgovornost, obzirom da je prilikom saslušanja u istražnom postupku priznao da jeste udario A. otvorenom lijevom šakom, kako je i oštećena K.L. izjavila, a naglasio je da vjeruje da je bilo onako, kako je L. oblasnila, jer se on zbog alkoholisanosti nije detaljno svega sjećao.

Uvidom u izvod iz registra kaznenih evidencija na ime okrivljenog, sud je utvrdio da je okrivljeni ranije osuđivan za krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl. 220 st. 1 Krivičnog zakonika, presudom O.s. u B.P. K. br. od 17. 09. 2020. godine, kojom mu je izrečena uslovna osuda utvrđenjem kazne zatvora od šest mjeseci, uz rok provjeranja od dvije godine

Odlučujući u pogledu vrste i visine krivične sankcije, sud je cijenio okolnosti iz čl. 42 st. 1 i 43 Krivičnog zakonika CG, pa je na strani okrivljenog, kao otežavajuću, cijenio okolnost da je okrivljeni ranije osuđivan i to upravo za krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici, koje je učinjeno prema ovdje oštećenoj K.L., kako je ona izjavila. Kao otežavajuća okolnost je cijijenjena i okolnost što je oštećeni maloljetni S.A. dijete sa posebnim potrebama, tj. osoba sa D. sindromom, tako da je stepen povrede zaštićenog dobra, u konkretnom slučaju na mnogo većem nivou, nego kada se radi o zdravoj osobi. Kao otežavajuća okolnost je cijijenjena i izražena upornost u izvršenju djela prema oštećenoj K.L., kojoj je uputio udarce i u jutarnjim i u popodnevним časovima istog dana, nanoseći joj dvije povrede, što se takođe cijeni otežavajućom okolnošću, jer bi djelo postojalo i da je u pitanju samo jedna povreda. Sud je posebno vodio računa pri utvrđenju kazni i o tome da je okrivljeni i ranije vršio nasilje prema oštećenoj K.L., te da ranije izrečena uslovna osuda,

očigledno nije ostvarila svoju svrhu. Stoga se sada sud opredijelio za kazne zatvora. Sud je cijenio kao olakšavajuću okolnost da se oštećena K.L. ni u svoje, ni u ime maloljetnog A., nije pridružila krivičnom gonjenju, a kao takva je ocijenjena i okolnost da je okrivljeni izrazio iskreno kajanje i žaljenje za izvršena djela, ali ove okolnosti nemaju značaj naročito olakšavajućih, da bi se kazna eventualno mogla ublažiti. Zbog svih navedenih okolnosti, sud je okrivljenom za krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl. 220 st. 3 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika C.G., izvršeno na štetu maloljetnog S.A., utvrdio kaznu zatvora od jedne godine, a za krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl. 220 st. 1 Krivičnog zakonika C.G., izvršeno na štetu K.L., kaznu zatvora od četiri mjeseca, pa je istog, na osnovu čl. 48 Krivičnog zakonika C.G., osudio na jedinstvenu kaznu zatvora od jedne godine i dva mjeseca, u koju kaznu će mu se uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 15.03.2023. godine pa nadalje.

Sud je uvjerenja da će se izrečenom kaznom postići svrha kažnjavanja predviđena čl.32 Krivičnog zakonika, odnosno da će se istom uticati na okrivljenog i na druge da ne čine krivična djela, te da je ista adekvatan izraz društvene osude za izvršena krivična djela.

Okrivljeni je, u skladu sa čl. 226 i 229 Zakonika o krivičnom postupku C.G., obavezan da plati ovom sudu na ime paušala iznos od 30,00 €, pri kojem određivanju troškova je sud imao u vidu složenost i trajanje krivičnog postupka, te imovinske prilike okrivljenog. Okrivljeni je obavezan i da na ime ostalih troškova krivičnog postupka nastalih vještačenjem od strane vještaka sudske medicine dr I.Č. plati iznos od 60,50€ i iznos od 170,50€ za vještačenje od strane vještaka psihijatra dr M.V. Takođe je obavezan i na plaćanje troškova za branioca po službenoj dužnosti, a o visini ovih troškova će se odlučiti posebnim rješenjem.

Imovinsko - pravnog zahtjeva nije bilo.

Sa iznijetih razloga, shodno čl. 374 ZKP, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U BIJELOM POLJU

Dana 26.05.2023.godine

ZAPISNIČAR, S U D I J A,

Koviljka Lješnjak Bojana Radović

